

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

**KLASA: UP/II-034-02/26-01/209
URBROJ: 354-02/8-26-15
Zagreb, 3. lipnja 2026.**

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova: Zvonimira Jukića, zamjenika predsjednice te Jasnice Lozo i Marijane Gortan Krnić, članica, postupajući povodom žalbe žalitelja Cuspis d.o.o., Zagreb, OIB: 60933160251, zastupanog po opunomoćeniku Danijelu Fosiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Banović, Fosić, Margić, Staničić d.o.o., Zagreb, OIB: 04694881951 i žalitelja InfoDom d.o.o., Zagreb, OIB: 99054430142, izjavljenima u odnosu na odluku o poništenju u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0014061, predmet nabave: usluga održavanja, proširene podrške korisnicima i nadogradnje sustava JRDŽ, naručitelja Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, Zagreb, OIB: 76767369197, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16, 114/22 i 48/26, dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Odbija se prijedlog žalitelja Cuspis d.o.o., Zagreb za održavanjem usmene rasprave.
2. Poništava se Odluka o poništenju Broj: 406-01/25-01/1628, 525-05/162-26-10, od 18. ožujka 2026. godine, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0014061, predmet nabave: usluga održavanja, proširene podrške korisnicima i nadogradnje sustava JRDŽ, naručitelja Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, Zagreb.
3. Nalaže se naručitelju, Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave naknadi žalitelju Cuspis d.o.o., Zagreb, troškove žalbenog postupka, u iznosu od 5.569,75 eura, dok se u ostalom dijelu zahtjev žalitelja odbija kao neosnovan.
4. Nalaže se naručitelju, Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave naknadi žalitelju InfoDom d.o.o., Zagreb, troškove žalbenog postupka, u iznosu od 5.413,50 eura.

Obrazloženje

Naručitelj Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, Zagreb, objavio je 10. prosinca 2025. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0014061, predmet nabave: usluga održavanja, proširene podrške korisnicima i nadogradnje sustava JRDŽ. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju kriterija cijene u omjeru 70%, stručnjaka za pružanje Help Desk usluga u omjeru 10%, razvojnog programera u omjeru 10% te stručnjaka za razvoj baza podataka u omjeru 10%.

U predmetnom postupku javne nabave dostavljene su dvije ponude, koje je naručitelj nakon provedenog postupka pregleda i ocjene ponuda ocijenio nevaljanima te je 18. ožujka 2026. donio Odluku o poništenju Broj: 406-01/25-01/1628, 525-05/162-26-10.

Na predmetnu odluku o poništenju, koju je naručitelj 30. ožujka 2026. godine objavio u EOJN RH, uredne žalbe su 9. travnja 2026. godine Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavili ponuditelj Cuspis d.o.o., Zagreb, zastupan po opunomoćeniku Danijelu Fosiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Banović, Fosić, Margić, Staničić d.o.o., Zagreb te ponuditelj InfoDom d.o.o., Zagreb. Žalitelji u žalbama u bitnom osporavaju razloge zbog kojih je naručitelj odbio njihove ponude, žalbenim zahtjevima traže poništenje odluke o poništenju te naknadu troškova žalbenog postupka.

Naručitelj u odgovorima na žalbe u bitnom navodi da je zakonito postupao tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda, odnosno pravilno postupio kada je odbio ponude oba žalitelja, da su žalbeni navodi neosnovani te predlaže žalbe odbiti.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dokaznog materijala koji se sastoji od dokumentacije o nabavi, zapisnika o otvaranju te pregledu i ocjeni ponuda, odluke o odabiru, ponuda žalitelja te ostalih dokaza.

Žalbe su dopuštene, uredne, pravodobne i izjavljene od ovlaštenih osoba.

Žalbe su osnovane.

Osporavajući razloge zbog kojih je naručitelj odbio njegovu ponudu, žalitelj Cuspis d.o.o., Zagreb uvodno citira odgovarajuće odredbe dokumentacije o nabavi i naručiteljeve razloge i obrazloženje odbijanja žaliteljeve ponude te ističe da naručitelj pogrešno prikazuje činjenično stanje, pogrešno tumači i ocjenjuje jednakovrijednost te uvodi kriterije koji nisu bili propisani dokumentacijom o nabavi.

Kao prvo, žalitelj smatra da je pogrešna i proturječna ocjena naručitelja da nije dokazana jednakovrijednost ponuđenih certifikata. Ističe da je naručitelj osporenu odluku utemeljio na proturječnom i nedostatno obrazloženom stajalištu. Naime, ukazuje da sam naručitelj u zapisniku i prethodnim pojašnjenjima polazi od toga da se certifikat ISO/IEC 27001 Master više ne izdaje te da se zahtjev danas mora tumačiti kroz važeću certifikacijsku strukturu. Međutim, nakon takvog pravilnog polazišta, naručitelj bez jasne, mjerljive i stručno provjerljive usporedbe sadržaja kompetencija zaključuje da dostavljeni ISO/IEC 27001 Lead Implementer i ISO/IEC 27001 Lead Auditor nisu jednakovrijedni traženom certifikatu. Žalitelj smatra da takvo postupanje nije zakonito jer uvjeti sposobnosti moraju biti određeni kao minimalne razine sposobnosti, moraju biti vezani uz predmet

nabave i razmjerni predmetu nabave, a tehnička i stručna sposobnost može se dokazivati i obrazovnim te stručnim kvalifikacijama stručnjaka koji će pružati uslugu. Žalitelj ukazuje da naručitelj pritom nije utvrdio niti obrazložio koje točno kompetencije traženog ranijeg certifikata ISO/IEC 27001 Master navodno nisu pokrivene dostavljenim certifikatima, niti je naveo konkretne stručne kriterije usporedbe po kojima je došao do zaključka o ne jednakovrijednosti. Umjesto sadržajne usporedbe područja znanja, razine odgovornosti, opsega primjene i funkcionalnih kompetencija, naručitelj je svoju odluku sveo na formalno razlikovanje naziva certifikata. Time je povrijedio načela jednakog tretmana, zabrane diskriminacije, uzajamnog priznavanja, razmjernosti i transparentnosti.

Žalitelj u privitku žalbe dostavlja stručno mišljenje akreditiranog certifikacijskog tijela iz kojeg proizlazi da su certifikati Lead Implementer i Lead Auditor prema važećim shemama upravo oni certifikati koji potvrđuju najvišu relevantnu razinu kompetencija u području implementacije, upravljanja i revizije ISMS-a, te da su sadržajno i funkcionalno ekvivalentni ranijem certifikatu ISO/IEC 27001 Master, a u pojedinim segmentima i širi od ranijeg "Master" koncepta. Dodatno, žalitelj ističe da je naručitelj sam naveo da se aktualna certifikacijska struktura sastoji od više razina i uloga. Ako je tako, smatra da onda nije dopušteno uvjet iz ukinute certifikacijske nomenklature tumačiti tako restriktivno da ga u praksi više nitko ne može valjano dokazati, osim eventualno dokumentom iz ranije, nevažeće sheme. Žalitelj je mišljenja da takvo tumačenje pretvara uvjet "ili jednakovrijedan" u prividnu, a ne stvarnu mogućnost, što je protivno samoj logici ZJN 2016 i načelu tržišnog natjecanja.

Usto, kada postoji dvojba o sadržaju ili doseg u dostavljenih dokaza, žalitelj ističe da naručitelj nije ovlašten proizvoljno odbiti ponudu, nego je dužan provesti učinkovitu provjeru i, po potrebi, zatražiti dopunu ili pojašnjenje. ZJN 2016 izričito dopušta da naručitelj zatraži ažurirane popratne dokumente te da pozove gospodarske subjekte da nadopune ili objasne dostavljene dokumente, a u slučaju dvojbe mora učinkovito provjeriti točnost dostavljenih podataka i dokaza. I praksa DKOM-a polazi od toga da je upravo na naručitelju obveza da u postupku pregleda i ocjene provede valjanu ocjenu jednakovrijednosti na temelju dostavljenih dokaza.

Dodatno, žalitelj ukazuje da je naručitelj u osporenoj odluci faktično uveo novi uvjet koji nije bio propisan dokumentacijom o nabavi, i to uvjet da traženi certifikat odnosno jednakovrijedni dokaz mora potjecati upravo iz PECB-ove formalne certifikacijske sheme. Ističe da takav zahtjev nije sadržan ni u tekstu uvjeta ISO/IEC 27001 Master ili jednakovrijedan, niti je dokumentacijom o nabavi bilo propisano da će naručitelj prihvatiti samo certifikat izdan od točno određenog izdavatelja ili certifikacijskog tijela. Prema ZJN 2016, naručitelj je dužan minimalne razine sposobnosti i način njihova dokazivanja unaprijed odrediti u dokumentaciji o nabavi, a nakon otvaranja ponuda smije ih pregledavati i ocjenjivati isključivo prema uvjetima i zahtjevima iz dokumentacije o nabavi. Stoga naručitelj u fazi pregleda i ocjene ponuda nije ovlašten naknadno suziti prvotno postavljen uvjet na način da jednakovrijedan u stvarnosti prizna samo ako je dokument izdan unutar jedne konkretne privatne certifikacijske sheme. Po mišljenju žalitelja, takvo postupanje predstavlja nedopušteno naknadno preoblikovanje uvjeta sposobnosti, protivno načelima transparentnosti, jednakog tretmana, zabrane diskriminacije i uzajamnog priznavanja. Posebno ističe da PECB nije jedino tijelo koje na tržištu pruža edukaciju, ispitivanje i certifikaciju osoba u području sustava upravljanja i audita. Sam PECB se na svojoj službenoj stranici opisuje kao certifikacijsko tijelo koje pruža edukaciju, certifikaciju i certificate programe u različitim disciplinama. Međutim, žalitelj ukazuje da uz PECB postoje i druga međunarodno prisutna tijela i sheme, primjerice Exemplar Global, koji navodi da razvija certifikacijske programe za auditore, trenere i certifikacijska tijela, te CQI/IRCA, koji vodi IRCA Certified Training i auditor-sheme. Slijedom toga, ako je naručitelj želio ograničiti

prihvatljiv dokaz isključivo na PECB-ovu certifikaciju, to je morao jasno, izriječno i unaprijed propisati u dokumentaciji o nabavi. Budući da to nije učinio, nije dopušteno da tek u zapisniku i odluci o odbijanju ponude uvede standard prema kojem dokaz navodno vrijedi samo ako predstavlja formalni PECB certifikat, a ne jednakovrijednu ispravu ili certifikat iz druge usporedive certifikacijske sheme, zaključuje žalitelj.

Kao drugo, žalitelj smatra da je pogrešna ocjena naručitelja da dostavljeni dokumenti nisu certifikati kompetencije, nego samo potvrde o pohađanju tečaja. Smatra da je naručitelj pogrešno zaključio da dostavljeni dokumenti ne udovoljavaju traženom uvjetu zato što navodno predstavljaju samo potvrde o pohađanju tečaja, a ne formalnu profesionalnu certifikaciju. Žalitelj je mišljenja da takav zaključak nije utemeljen na stvarnom sadržaju dostavljenih isprava i pratećih pojašnjenja, nego gotovo isključivo na njihovom naslovu odnosno formulaciji "Certificate of Training". Smatra da se pravna i dokazna vrijednost neke isprave ne može se ocjenjivati samo prema nazivu dokumenta, nego prema tome što ona potvrđuje, pod kojim uvjetima je izdana i koje kompetencije dokazuje. Žalitelj u privitku žalbe dostavlja stručno mišljenje za koje ističe da potvrđuje njegove navode, odnosno potvrđuje da dostavljeni certifikati predstavljaju upravo certifikate koji potvrđuju zadovoljenje traženog uvjeta. Iz dostavljenog stručnog mišljenja proizlazi da predmetne isprave nisu puke potvrde o prisustvovanju edukaciji, nego dokumenti izdani nakon uspješno položenog ispita, uz ispunjenje svih certifikacijskih uvjeta i kontinuiranu evaluaciju od strane licenciranih tutora. Drugim riječima, ako je već sumnjao u opseg i sadržaj dostavljenih dokumenata, naručitelj nije smio bez dodatne provjere samovoljno svesti dostavljene isprave na razinu obične potvrde o pohađanju seminara, jer takav zaključak ne proizlazi ni iz sadržaja stručnog mišljenja ni iz dostavljenih pojašnjenja.

Pritom je odlučno, ukazuje žalitelj, da ZJN 2016 dopušta naručitelju da od ponuditelja zatraži ažurirane popratne dokumente te da pozove gospodarski subjekt da dokumente nadopuni ili objasni, a u slučaju dvojbe mora učinkovito provjeriti točnost dostavljenih podataka i dokaza. Ako je naručitelj smatrao da iz samog naziva dokumenta ne može pouzdano utvrditi radi li se o certifikatu kompetencije ili o potvrdi prisustvovanja, bio je dužan tu dvojbu razriješiti učinkovitom provjerom kod izdavatelja ili kroz dodatno precizno pojašnjenje, a ne automatskim odbijanjem ponude na temelju formalističkog tumačenja. Žalitelj smatra da je naručitelj time ponovno povrijedio načela transparentnosti, razmjernosti i jednakog tretmana. Naime, kada ponuditelj dostavi dokument i stručno očitovanje iz kojeg proizlazi da je riječ o ispravi izdanoj nakon položenog ispita i ispunjenih certifikacijskih uvjeta, nije dopušteno takav dokaz odbiti samo zato što dokument nije naslovljen terminom koji je naručitelj subjektivno očekivao. U postupku javne nabave odlučna je materijalna dokazna vrijednost, a ne puka formalna oznaka dokumenta, zaključuje žalitelj u žalbi.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da žalitelj u žalbi ustraje na tvrdnji da su dostavljeni certifikati „Lead Implementer“ i „Lead Auditor“ funkcionalno ekvivalentni traženom „Master“ certifikatu, pozivajući se na stručno mišljenje akreditiranog tijela i promjene u normama iz 2022. godine. Naručitelj ove navode smatra u cijelosti promašenima. Ukazuje da članak 210. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da tehničke specifikacije moraju omogućiti jednak pristup ponuditeljima i ne smiju imati učinak stvaranja neopravdanih prepreka nadmetanju. Međutim, naručitelj je u dokumentaciji o nabavi jasno i nedvosmisleno odredio razinu stručnosti, „Master“. Ističe da razina „Master“ u certifikacijskim shemama (poput PECB-a ili jednakovrijednih) podrazumijeva kumulativno posjedovanje više certifikata (i Auditor i Implementer) uz dokazano višegodišnje iskustvo u implementaciji i reviziji sustava, što predstavlja značajno višu razinu kompetencije od pojedinačnih „Lead“ certifikata. Naručitelj ističe da je žalitelj dostavio potvrde koje dokazuju samo položen ispit za pojedinačne segmente, ali ne i krovni certifikat „Master“. Ukazuje da

je sukladno članku 213. stavku 2. ZJN 2016, naručitelj obvezan prihvatiti jednakovrijedne potvrde, ali je teret dokaza jednakovrijednosti na ponuditelju.

Naručitelj nadalje ističe da „stručno mišljenje“ koje je žalitelj naknadno dostavio ne može sanirati nedostatak inicijalne ponude u kojoj nije na zadovoljavajući način dokazana jednakovrijednost u trenutku predaje. U ovom slučaju, „Lead“ certifikati su samo podskup zahtjeva za „Master“ razinu, a ne njezina zamjena.

Potom naručitelj ističe da je navod žalitelja da se „Master“ certifikat više ne izdaje činjenično netočan. Pojašnjava da certifikacijska tijela i dalje izdaju „Master“ vjerodajnice onim stručnjacima koji ispune stroge kriterije iskustva i edukacije. Ističe da žalitelj neosnovano tvrdi da je naručitelj u fazi pregleda i ocjene ponuda uveo novi uvjet zahtijevajući isključivo PECB certifikacijsku shemu. Naručitelj naglašava da nikada nije isključio druge sheme, već je koristio PECB terminologiju kao referentnu točku za razinu „Master“, što je dopušteno sukladno članku 210. stavku 2. ZJN 2016 uz dodatak „ili jednakovrijedno“. Ukazuje da problem u ponudi žalitelja nije bila „shema“, već „razina“. Čak i da je žalitelj dostavio certifikate bilo kojeg drugog akreditiranog tijela (npr. CQI/IRCA), oni bi morali potvrđivati razinu „Master“ ili ekvivalentnu krovnu certifikaciju, a ne samo bazične „Lead“ potvrde.

Naručitelj pojašnjava da je postupao sukladno članku 301. ZJN 2016, savjesno i brižljivo ocjenjujući dokaze. Tvrdnja žalitelja da je naručitelj trebao provesti dodatnu provjeru kod izdavatelja dokumenata nije utemeljena, jer ovdje nije bila riječ o sumnji u istinitost dokumenta, već o njegovoj neprikladnosti za dokazivanje traženog uvjeta. Naručitelj ponavlja da žalitelj nije dostavio osobni certifikat kompetencije već potvrde o pohađanju tečajeva (Certificate of Training), pri čemu tvrdi da su dostavljene potvrde o osposobljavanju jednakovrijedne traženom Master certifikatu. Međutim, naručitelj smatra da je takva tvrdnja činjenično i pravno netočna. Ukazuje da certifikacijska shema PECB (Professional Evaluation and Certification Board), kao i druge relevantne međunarodne sheme, jasno razlikuju razine certifikacije. Razina „Master“ zahtijeva posjedovanje oba navedena certifikata (Lead Implementer i Lead Auditor) uz dodatno dokazano višegodišnje radno iskustvo na specifičnim projektima implementacije i revizije te polaganje posebnog Master ispita ili ispunjenje dodatnih kriterija certifikacijskog tijela. „Master“ razina predstavlja kumulaciju znanja i iskustva koju pojedinačni certifikati „Lead“ razine ne pokrivaju.

Nadalje, naručitelj je mišljenja da je neosnovan navod žalitelja da je naručitelj naknadno uveo novi uvjet zahtijevajući PECB certifikacijsku shemu. Smatra da upućivanje na „Master“ razinu inherentno upućuje na standarde koje postavljaju vodeća certifikacijska tijela (poput PECB-a ili CQVIRCA). Ističe da u slučaju kada ponuditelj nudi „jednakovrijednost“, on je taj koji, sukladno članku 211. stavku 2. ZJN 2016, mora u ponudi na zadovoljavajući način dokazati da ponuđeni dokaz ispunjava funkcionalne zahtjeve. Žalitelj to nije učinio, jer puko posjedovanje dva certifikata niže razine ne može biti jednakovrijedno certifikatu koji se izdaje tek nakon što se posjeduju ta dva certifikata uz dodatne uvjete.

Žalitelj Cuspis d.o.o., Zagreb, u očitovanju na naručiteljev odgovor na žalbu primarno ukazuje na, po njegovom mišljenju, kontradiktornosti u navodima naručitelja. Naime, ističe da naručitelj u svom traženju iz dokumentacije o nabavi pojašnjava da traži osobu s predmetnim certifikatom, iz razloga što takav stručnjak ima sposobnost voditi implementaciju i reviziju. Nakon što se naručitelju ukaže na okolnost da se traženi Master certifikat više ne izdaje, naručitelj ne definira poimenično koji certifikat smatra nasljednikom, nego općenito navodi da se „certifikacija danas provodi kroz četiri razine kompetencija, pri čemu je najviša razina u aktualnoj shemi sadržajno i kompetencijski nasljednik ranije traženog certifikata. Nakon toga, nakon što žalitelj dostavi certifikate za Lead Implementer (doslovno, osoba koja vodi implementaciju) i Lead Auditor (osoba koja vodi reviziju),

naručitelj u pregledu i ocjeni radi obrat te mijenja svoj stav pa navodi, u bitnome, da se jednakovrijednost ogleda u sve četiri razine certifikacije, odnosno u certifikatima Foundation, Lead Implementer, Lead Auditor i Transition. Na kraju, naručitelj smatra da su dostavljene samo „potvrde o pohađanju tečajeva, a ne formalni certifikat kompetencija izdan od strane PECB nakon polaganja ispita i ispunjenja certifikacijskih uvjeta.

Dakle, žalitelj ukazuje da je naručitelj jedno propisao dokumentacijom o nabavi i njenim pojašnjenjem, drugo je naveo u Odluci o poništenju (i pripadajućem zapisniku o pregledu i ocjeni), a treće navodi u svom odgovoru na žalbu.

K tome, kada žalitelj u žalbenom postupku dostavi dokaz da su upravo dostavljeni certifikati najviše razine u aktualnoj certifikacijskoj shemi, naručitelj u svom odgovoru navodi (suprotno svrsi odredbe članka 403. ZJN 2016) da dostavljeno stručno mišljenje „ne može sanirati nedostatke inicijalne ponude...“. Ističe da naručitelj u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda navodi da „... je traženi certifikat ISO/IEC 27001 Master po novoj normi 27001:2022 dostupan u 4 razine certifikacije odnosno ISO/IEC 27001:2022 Foundation, ISO/IEC 27001:2022 Lead Implementer, ISO/IEC 27001:2022 Lead Auditor i ISO/IEC 27001:2022 Transition“, da bi sada u svom odgovoru na žalbu kontradiktorno svemu prethodnome naveo: „U ovom slučaju „Lead“ certifikati su samo podskup zahtjeva za „Master“ razinu, a ne njezina zamjena“.

Imajući sve do sada navedeno, žalitelj ističe da osporava navode naručitelja kao činjenično, pravno i logički neodržive te međusobno grubo kontradiktorne. Također, da naručitelj u svom očitovanju sadržajno ne pobija žalbene navode konkretnom i stvarnom stručnom analizom jednakovrijednosti, nego paušalno, kontradiktorno, netočno i površno niže promašene tvrdnje.

Što se tiče navoda naručitelja o PCB-u, žalitelj smatra da je naručitelj faktično potvrdio žalbeni navod, odnosno potvrdio da je uveo do sada nepostojeći kriterij jer naručitelj ne traži samo razinu kompetencije, nego i način certificiranja isključivo onako kako je izdaje samo jedna određena privatna certifikacijska kuća, PECB. Ako je naručitelj htio uvjetovati prihvatljivost dokaza upravo određenim tipom “krovne” certifikacije iz određene sheme (PECB), to je morao jasno i izrijekom propisati unaprijed u dokumentaciji o nabavi. Žalitelj je mišljenja da naknadno tumačenje da je “Master” inherentno vezan uz standarde koje postavlja određena certifikacijska kuća nije zakonito, nije sukladno dosadašnjoj praksi žalbenog tijela i ne može u ovoj fazi postupka biti dopušteno naručitelju.

Nadalje, žalitelj ukazuje da naručitelj u očitovanju uopće ne pokazuje koje konkretne kompetencije traženog certifikata navodno nisu pokrivena dostavljenim kvalifikacijama. Ne postoji nikakva sadržajna matrica usporedbe, nikakvo razlaganje područja znanja, odgovornosti, stručnih ovlasti ili funkcionalnog doseg. Umjesto toga, naručitelj se zadržava na paušalnim tvrdnjama da se radi o „tečaju“ te da su “Lead” certifikati “podskup”, “niža razina” ili “bazične potvrde”, iako upravo te „Lead“ certifikate navodi u obrazloženju odluke o poništenju kao one koji su dio sadašnje i aktualne certifikacijske sheme. Stoga žalitelj smatra da takav način argumentiranja naručitelja ne zadovoljava standard transparentnosti (u smislu obrazlaganja svoje odluke), savjesne i brižljive ocjene dokaza, niti standard načela zakonitosti, načela razmjernosti u zaštiti prava stranaka i javnog interesa, načela utvrđivanja materijalne istine, a koja sva načela su propisana mjerodavnim zakonskim okvirom.

Žalitelj dalje ističe da je posebno indikativno da je naručitelj u svom očitovanju izrazito proturječan. Naime, s jedne strane tvrdi da “Master” i dalje postoji i izdaje se, a s druge strane je u pobijanoj odluci polazio od potrebe prevođenja tog zahtjeva na novu certifikacijsku strukturu jer se raniji model izmijenio te se „Master“ certifikat više ne izdaje. Ta promjena teze pokazuje da naručitelj nema stabilno i dosljedno stajalište o tome što je točno traženi standard jednakovrijednosti. U takvoj situaciji, žalitelj smatra da se teret

nejasnoće ne može se prebaciti na žalitelja. Nejasnoće i nedorečenosti dokumentacije o nabavi, odnosno uvjeta koje je kreirao naručitelj, moraju se tumačiti restriktivno prema naručitelju, a ne na štetu ponuditelja, ukazuje žalitelj. Naručitelj pokušava svesti dostavljene isprave na "potvrde o pohađanju tečajeva", ali u istom očitovanju potom sam navodi da te potvrde dokazuju "položen ispit za pojedinačne segmente". Dakle, ako dokument dokazuje položen ispit (a u konkretnom slučaju i dokazuje jer je u dostavljenim certifikatima razvidno da se potvrđuje da su ispiti položeni), onda se takav dokument ne može istodobno kvalificirati kao puku potvrdu prisustvovanja edukaciji. Sama formulacija očitovanja pokazuje da naručitelj nije konzistentno utvrdio pravnu i stručnu prirodu dostavljenih isprava. Okolnost da različite akreditacijske kuće na različite načine iskazuju određeno certificiranje, ne može biti valjani osnov za odbijanje ponude žalitelja na način kako je to naručitelj učinio, pozivajući se pri tome isključivo na jednu proizvoljno odabranu akreditacijsku kuću, PECB. Dakle, naručitelj ovdje ne polazi od sadržaja dostavljenih dokaza, nego isključivo od dijela njihova naziva, odnosno izraza "Certificate of Training" koji se segmentarno navodi na dokumentu, izostavljajući činjenicu da se u nastavku navodi i podatak o položenom ispitu. Žalitelj zaključuje da takvo obrazloženje i ocjena naručitelja nisu dostatni, nisu razmjerni svrsi koja se htjela postići propisivanjem u dokumentaciji o nabavi te se radi o povredi zajamčenih ustavnih i konvencijskih prava na zabranu arbitarnosti te pravu na djelotvoran pravni lijek.

Ocjenjujući žalbeni navod žalbeno tijelo je izvršilo uvid u odgovarajuće odredbe dokumentacije o nabavi i sadržaj zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda te je utvrđeno sljedeće.

U dijelu dokumentacije o nabavi Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama, točkom 5.3.2.4. kao jedan od uvjeta tehničke i stručne sposobnosti traži se raspolaganje Stručnjakom za informacijsku sigurnost – jedan stručnjak, koji, između ostalog, treba posjedovati Certifikat ISO/IEC 27001 Master ili jednakovrijedan.

Dokumentacija o nabavi dalje sadrži sljedeće obrazloženje traženja certifikata: „ISO/IEC 27001 Master je najviša profesionalna akreditacija za pojedince u okviru standarda ISO/IEC 27001 – Sustav upravljanja sigurnošću informacija (ISMS) koja potvrđuje da osoba razumije sve zahtjeve ISO/IEC 27001 norme, ima sposobnost voditi implementaciju i reviziju ISMS-a, te može strateški upravljati i poboljšavati sustav sigurnosti informacija u organizacijama bilo koje veličine. Certifikat dokazuje voditeljsku, stratešku i savjetodavnu sposobnost u području informacijske sigurnosti.

Uvažavajući navedeno, obavještavaju se svi zainteresirani gospodarski subjekti da je naručitelj uvidio potrebu da dodatno pojasni potrebu za traženjem navedenog uvjeta. Certifikat ISO/IEC 27001 Master više se ne izdaje u okviru važećih certifikacijskih shema, umjesto njega, certifikacija se danas provodi kroz četiri razine kompetencija, pri čemu je najviša razina u aktualnoj shemi sadržajno i kompetencijski nasljednik ranije traženog certifikata ISO/IEC 27001 Master. Slijedom navedenoga, posjedovanje najviše razine certifikata prema važećoj ISO/IEC 27001 certifikacijskoj strukturi smatra se jednakovrijednim ispunjenjem zahtjeva koji su se ranije odnosili na certifikat ISO/IEC 27001 Master.“.

U zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda, naručitelj je na sljedeći način obrazložio razloge za odbijanje ponude ponuditelja Cuspis d.o.o., Zagreb: „Naručitelj je zahtjevom od ponuditelja Cuspis d.o.o. dana 23. veljače 2026. godine, zatražio dostavu dopune ažuriranih popratnih dokumenata a vezano uz dostavljenu Potvrdu o osposobljavanju ISO 27001 Glavni revizor za ponudu u postupku javne nabave usluge održavanja, proširene podrške korisnicima i nadogradnje informacijskog sustava Jedinog registra držanih životinja (JRDŽ). Ponuditelj CUSPIS d.o.o. je dana 27. veljače 2026. godine, putem EOJN RH, dostavio dopunu/pojašnjenje dostavljenog na način da dostavlja pregled aktualne

osobne certifikacijske sheme za ISO/IEC 27001:2022 (Foundation, Lead Implementer, Lead Auditor, Transition) i navodi da 27001:2013 ima tranzicijski rok do 25. listopada 2025.

Međutim iz dostavljenog nije jasno vidljiva usporedivost između uloga (npr. „Lead Implementer“ vs. „Lead Auditor“), odnosno postoji li minimalni set znanja/kompetencija koji se smatraju minimalnim. Nadalje, tvrdnja ponuditelja Cuspis da su „Lead Implementer“ i „Lead Auditor“ „jednakovrijedne razine“ (u smislu „najviše“) u odnosu na raniji „Master/Expert“ koncept ničim nije potkrijepljeno.

Naručitelj je pregledao sve dostavljeno te utvrdio da je ponuditelj Cuspis d.o.o. uz gore navedeno za traženog stručnjaka dostavio:

1. Potvrdu o osposobljavanju ISO/IEC 27001:2022 (Certificate of Training – Lead Implementer Professional Training Course ISO/IEC 27001:2022), kojim se potvrđuje da je osoba uspješno završila tečaj;

2. Potvrdu o osposobljavanju ISO 27001 Glavni revizor (Certificate of Training – Lead Auditor ISO/IEC 27001), izdano od IQNet Academy, kojim se potvrđuje završetak tečaja za Lead Auditor.

Na temelju gore dostavljenog, naručitelj zaključuje da je ponuditelj Cuspis d.o.o. dostavio potvrde o osposobljavanju što ne predstavlja formalnu profesionalnu certifikaciju kako je traženo dokumentacijom o nabavi za Stručnjaka za informacijsku sigurnost.

Slijedom navedenog, potvrde o osposobljavanju koje je ponuditelj Cuspis d.o.o. dostavio – Certificate of training – predstavljaju potvrde o pohađanju tečajeva, a ne formalni certifikat kompetencija izdan od strane PECB nakon polaganja ispita i ispunjenja certifikacijskih uvjeta. Dostavljene potvrde o osposobljavanju ne predstavlja formalnu profesionalnu certifikaciju kako je traženo dokumentacijom o nabavi za Stručnjaka za informacijsku sigurnost. U izmjenama dokumentacije o nabavi od 8. siječnja 2026. godine naručitelj je jasno i nedvojbeno objasnio o kakvom se sustavu radi i zašto je tražen certifikat ISO/IEC 27001 Master odnosno koji su uvjeti jednakovrijednosti odnosno da se danas traženi certifikat ISO/IEC 27001 Master provodi kroz četiri razine kompetencije, sve manje od toga je naručitelju neprihvatljivo, jer se radio o sustavu koji osigurava sljedivost i sigurnost hrane animalnog podrijetla te osigurava neophodne podatke koji omogućavaju zaštitu zdravlja ljudi i životinja te zaštitu okoliša u RH kao i transparentnost provođenja i financiranja mjera veterinarske politike i mjera potpora u stočarstvu te je kao takav od posebnog državnog interesa i značaja i zahtjeva najviše standarde kvalitete i sigurnosti.

Slijedom navedenog, naručitelj ne prihvaća pojašnjenje ponuditelja Cuspis d.o.o. u smislu dostavljene potvrde o osposobljavanju ISO/IEC 27001:2022 (Certificate of Training – Lead Implementer Professional Training Course ISO/IEC 27001:2022) i potvrde o osposobljavanju ISO 27001 Glavni revizor (Certificate of Training – Lead Auditor ISO/IEC 27001), jer iste ne predstavljaju jednakovrijednost obzirom da je traženi certifikat ISO/IEC 27001 Master po novoj normi 27001:2022 dostupan u 4 razine certifikacije odnosno ISO/IEC 27001:2022 Foundation, ISO/IEC 27001:2022 Lead Implementer, ISO/IEC 27001:2022 Lead Auditor i ISO/IEC 27001:2022 Transition.

Ponuda ponuditelja Cuspis d.o.o. se sukladno članku 3. stavka 12. ZJN 2016 odbija kao nepravilna ponuda odnosno ponuda koja nije sukladna dokumentaciji o nabavi.“

Za ocjenu žalbenog navoda mjerodavne su odredbe članka 280. stavka 4., članka 290. stavka 1. i članka 293. ZJN 2016.

Prije ocjene žalbenog navoda potrebno je dodati da su, pored odredaba dokumentacije o nabavi, preostale činjenice odlučne za ocjenu navoda razvidne iz sadržaja očitovanja stranaka žalbenog postupka i sadržaja citiranog dijela zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, a tiču se dostavljenih dokumenata od strane žalitelja kojima je u fazi pregleda i ocjene ponuda dokazivao ispunjenje traženog uvjeta dokumentacije o nabavi te onih koje je dostavio uz žalbu, u sadržaj kojih je žalbeno tijelo izvršilo uvid.

Iz sadržaja dokumentacije o nabavi proizlazi da je naručitelj kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti propisao da stručnjak za informacijsku sigurnost mora posjedovati „certifikat ISO/IEC 27001 Master ili jednakovrijedan“, uz dodatno obrazloženje da se radi o najvišoj profesionalnoj akreditaciji kojom se dokazuje sposobnost vođenja implementacije i revizije sustava upravljanja sigurnošću informacija te strateškog upravljanja istim. Nadalje, naručitelj je u pojašnjenju dokumentacije naveo da se predmetni certifikat više ne izdaje te da se danas certifikacija provodi kroz više razina, pri čemu je „najviša razina u aktualnoj shemi sadržajno i kompetencijski nasljednik ranije traženog certifikata“.

U postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj je odbio ponudu žalitelja uz obrazloženje da, u bitnom, dostavljeni dokumenti/isprave (ISO/IEC 27001 Lead Implementer i Lead Auditor) ne predstavljaju jednakovrijednost traženom certifikatu, već da su potvrde o pohađanju tečaja, te da traženi certifikat u aktualnoj shemi obuhvaća četiri razine certifikacije.

Državna komisija ocjenjuje da je u pravu žalitelj kada navodi da naručitelj zapravo nije proveo sadržajnu i stručnu analizu dostavljenih dokaza u pogledu njihove jednakovrijednosti traženom certifikatu. Žalitelj je tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda dostavio opsežnu dokumentaciju kako bi dokazao da stručnjakinja posjeduje stručnost i znanja koja su ekvivalent Master certifikatu, i to detaljno obrazloženje nominiranih certifikata, podatke o trenutnim certifikacijskim shemama te obavijest o donošenju norme. Međutim, naručitelj u obrazloženju ocjene u odbijanju žaliteljeve ponude nije naveo koje konkretne kompetencije traženog certifikata nisu obuhvaćene dostavljenim kvalifikacijama, niti je proveo usporedbu razine znanja, odgovornosti i funkcionalnih ovlasti koje pojedini certifikati potvrđuju. Umjesto toga, naručitelj se ograničio na formalno razlikovanje naziva i strukture certifikata, što samo po sebi nije dostatno za zaključak o ne jednakovrijednosti. Svoj zaključak da dostavljene isprave predstavljaju samo potvrde o pohađanju tečaja naručitelj nije dovoljno obrazložio niti potkrijepio provedenom analizom sadržaja dostavljenih dokumenata. Iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da predmetne isprave potvrđuju i polaganje ispita, a naručitelj nije utvrdio niti obrazložio zbog čega takve isprave ne bi imale dokaznu vrijednost u smislu potvrđivanja stručnih kompetencija.

Tijekom žalbenog postupka žalitelj dostavlja mišljenje subjekta ICS Business Assurance u kojemu je između ostalog navedeno da su polaznici (tako i nominirana stručnjakinja) uspješno položili ispit i ispunili sve certifikacijske uvjete, stoga njihove Potvrde o osposobljavanju Lead Auditor i Lead Implementer imaju istu vrijednost i priznanje kao i, primjerice, certifikati izravno izdani od PECB-a. Također, da certifikati Lead Auditor i Lead Implementer potvrđuju kompetencije koje su najmanje ekvivalentne onima koje su se ranije dokazivale kroz certifikat ISO /IEC 27001 Master. Dodatno, uzimajući u obzir njihovu usklađenost a aktualnom normom, u pojedinim segmentima i nadilaze raniji koncept jedinstvene Master razine.

Stoga, u pravu je žalitelj kada navodi da u konkretnom slučaju naručitelj nije napravio nikakvu analizu, već samo iznosi paušalnu (i kontradiktornu svojim ranijim tvrdnjama) tvrdnju da se „Master“ certifikat još uvijek izdaje te da „Master“ razina predstavlja kumulaciju znanja i iskustva koju pojedinačni certifikati „Lead“ razine ne pokrivaju. Isto tako, točno je da naručitelj svoje tvrdnje ne potkrepljuje nikakvim dokazima. Suprotno tome, žalitelj je sukladno članku 403. ZJN 2016 u žalbenom postupku dostavio dokaz (mišljenje certifikacijske kuće) kojim potvrđuje svoje tvrdnje i žalbene navode.

Slijedom svega navedenog, Državna komisija ocjenjuje da naručitelj nije na zakonit i transparentan način proveo ocjenu jednakovrijednosti dostavljenih dokaza, već je na kontradiktornim tumačenjima temeljio odluku o odbijanju ponude žalitelja pa se stoga žalbeni navod ocjenjuje osnovanim.

Osporavajući razlog zbog kojega je naručitelj odbio njegovu ponudu, žalitelj InfoDom d.o.o., Zagreb ističe da naručitelj protivno dokumentaciji o nabavi i ZJN 2016 nije prihvatio jednakovrijedni certifikat koji je žalitelj, za Stručnjaka za pružanje Help Desk usluga, priložio u svojoj ponudi (ISO/IEC 20000 Lead Implementer), niti je prihvatio pojašnjenje ponude u obliku Izvansudskog nalaza i mišljenja Stalnog sudskog vještaka za financije, knjigovodstvo, računovodstvo i informatiku Lea Mršića kojim je potvrđena jednakovrijednost dostavljenog certifikata ISO/IEC 20000 traženom certifikatu ITIL Expert ili jednakovrijedan. Slijedom navedenog, žalitelj smatra da je naručitelj nezakonito ponudu žalitelja ocijenio nevaljanom te ju u postupku pregleda i ocjene ponuda odbio kao nepravilnu ponudu.

Nakon što citira uvjet dokumentacije o nabavi vezan za traženog stručnjaka, ističe da je evidentno da naručitelj nije odredio kriterije za ocjenu jednakovrijednosti certifikata u odnosu na predloženi ITIL Expert certifikat te da nije odredio način dokazivanja jednakovrijednosti certifikata u odnosu na predloženi ITIL Expert certifikat. Obzirom da naručitelj nije propisao kriterije za ocjenu jednakovrijednosti certifikata niti način dokazivanja jednakovrijednosti certifikata u odnosu na predloženi ITIL Expert certifikat, žalitelj ističe da je u ponudi priložio samo jednakovrijedni certifikat ISO/IEC 20000 Lead Implementer, broj certifikata: SMLI1002585-2023-5.

Potom žalitelj ističe da je u tijeku postupka pregleda i ocjene ponuda, naručitelj od žalitelja zatražio pojašnjenje ponude na način da se pojasni dostavljeni certifikat ISO/IEC 20000 Lead Implementer certifikat u odnosu na traženi Certifikat ITIL Expert ili jednakovrijedan. Ukazuje da naručitelj ponovno, niti u zahtjevu za pojašnjenje nije odredio način dokazivanja jednakovrijednosti dostavljenog certifikata u odnosu na predloženi (traženi) niti oblik i strukturu dokumenta dokaza koji je naručitelju prihvatljiv. Dakle, sam naručitelj nije jasno odredio što smatra pojašnjenjem, odnosno što očekuje od žalitelja vezano uz traženo pojašnjenje.

Ističe da je uz dostavljeno pojašnjenje naručitelju također dostavio Izvansudski nalaz i mišljenje ovlaštenog sudskog vještaka za informatiku Lea Mršića, kojim se potvrđuje da predmetni certifikat po svojem sadržaju, razini kompetencija i stručnom obuhvatu predstavlja jednakovrijednu kvalifikaciju traženom certifikatu ITIL Expert. Ukazuje da je u navedenom nalazu vještak, između ostalog naveo da je certifikat dostavljen u ponudi za stručnjakinju Silvanu Tomić Rotim, ISO/IEC 20000 Lead Implementer, autentičan, na temelju provjere valjanosti certifikata. Potom, da su dvije najistaknutije i najšire prihvaćene metodologije koje pomažu organizacijama u pružanju učinkovitih i djelotvornih IT usluga ISO/IEC 20000 i ITIL. Nadalje, da je ISO/IEC 20000 međunarodno priznati standard za upravljanje IT uslugama (ITSM) koji pruža sveobuhvatan okvir koji definira najbolje prakse i zahtjeve za učinkovito upravljanje IT uslugama (usmjeren je na poboljšanje kvalitete pružanja IT usluga i osiguranje kontinuiranog poboljšanja), a ITIL predstavlja skup praksi i smjernica za upravljanje IT uslugama (ITSM) koji nije standard već zbirka najboljih praksi i procesa osmišljenih da pomognu organizacijama uskladiti IT usluge s poslovnim potrebama. Kao ključne sličnosti oba certifikata vještak ističe fokus na korisnika, kontinuirano poboljšanje, dokumentacija i kontrola, upravljanje razinom usluge, upravljanje rizicima. U nalazu vještak zaključuje da oba certifikata podrazumijevaju da osoba razumije cjelovit ITSM okvir, može upravljati integriranim skupom IT usluga, razumije povezanost promjena i stabilnosti sustava, upravlja SLA-ovima, incidentima, promjenama i kontinuitetom te razumije potrebu stalnog poboljšanja. Sadržajna usporedba pokazuje da je opseg ITSM procesa gotovo identičan, upravljanje životnim ciklusom usluga je obuhvaćeno u oba modela, kontinuitet i optimizacija usluga su zajednički elementi, upravljanje međusobnim ovisnostima aplikacija pokriveno je u oba certifikata kroz change, configuration i release domenu. Vještak u stručnom mišljenju nedvojbeno navodi da se

sadržajno može argumentirati visoka razina podudarnosti kompetencijskog opsega između ITIL Expert i ISO/IEC 20000 osobne certifikacije (Lead Implementer).

Nakon toga žalitelj upućuje na obrazloženje naručiteljeve odluke o odbijanju njegove ponude iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda. Žalitelj najprije u bitnom ističe da je naručitelj u razlozima neprihvatanja pojašnjenja i Izvansudskog nalaza i mišljenja na nekoliko mjesta naveo da postoje sličnosti, preklapanja i funkcionalna ekvivalentnost između certifikata ITIL Expert i ISO/IEC 20000 Lead Implementer. Usprkos tome, naručitelj nije prihvatio žaliteljevo pojašnjenje i Izvansudski nalaz i mišljenje. Smatra da su razlozi neprihvatanja dokaza jednakovrijednosti certifikata koji su navedeni u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda protivni odredbama dokumentacije o nabavi, a time i ZJN 2016, a žalitelj ih analizira u nastavku žalbe.

Što se tiče navoda naručitelja da „Jednakovrijednost nije pitanje općeg sadržajnog dojma, već preciznih unaprijed objavljenih kriterija (ishodi učenja, opseg ispita, razina Bloomove taksonomije, uvjeti obnove, akreditacijska shema)“, žalitelj ukazuje da navedene kriterije naručitelj nije odredio u dokumentaciji o nabavi. Predmetni argument je protivan članku 290. ZJN 2016 kojim je propisano da nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik. Budući da naručitelj u dokumentaciji o nabavi nije odredio precizne, unaprijed objavljene kriterije za ocjenu jednakovrijednosti, žalitelj smatra da nema pravo niti mogućnost iste primijeniti kao kriterije za ocjenu jednakovrijednosti dostavljenog i kao primjer traženog certifikata.

Potom, u odnosu na navod naručitelja da je nalaz vještaka izvansudski i ne proizlazi iz akreditirane certifikacijske sheme nadležnog tijela (npr. PeopleCert za ITIL, akreditacijska tijela za ISO ispiti), te ne dokazuje posjedovanje traženog certifikata, niti predstavlja službeni akt mjerodavnog certifikacijskog tijela, žalitelj ukazuje da navedene uvjete naručitelj nije odredio u dokumentaciji o nabavi. Predmetni argument je protivan članku 290. ZJN 2016 kojim je propisano da nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik. Budući da naručitelj u dokumentaciji o nabavi nije odredio da dokaz jednakovrijednosti mora proizlaziti iz akreditirane certifikacijske sheme i da mora predstavljati akt mjerodavnog certifikacijskog tijela, žalitelj smatra da nema pravo niti mogućnost iste primijeniti kao kriterije za ocjenu jednakovrijednosti dostavljenog i kao primjer traženog certifikata.

Nadalje, žalitelj ističe da, iako naručitelj priznaje da zaključak o „funkcionalnoj“ ekvivalentnosti može biti stručno točan u segmentima procesa, ipak osporava nalaz budući da isti nije pravno-operativno mjerljiv bez unaprijed propisanog obrasca dokazivanja jednakovrijednosti. Žalitelj ponavlja iste argumente jer naručitelj u dokumentaciji o nabavi nije odredio da dokaz mora biti pravno-operativno mjerljiv te da se mora temeljiti na propisanom obrascu dokazivanja jednakovrijednosti (koji obrazac nije niti definirao niti objavio), pa stoga nema pravo niti mogućnost iste primijeniti kao kriterije za ocjenu jednakovrijednosti dostavljenog i kao primjer traženog certifikata.

Konačno, što se tiče navoda naručitelja da „ne prihvaća dopunu/pojašnjenje ponuditelja InfoDom d.o.o. u smislu dostavljenog izvansudskog nalaza, jer isti ne zamjenjuje dokaz posjedovanja traženog certifikata ITIL Experta niti služi kao akreditirani dokaz jednakovrijednosti, žalitelj i taj argument smatra protivnim članku 290. ZJN 2016. Budući da naručitelj u dokumentaciji o nabavi nije odredio da dokaz mora biti isključivo certifikat ITIL Expert već je dopustio dostavu jednakovrijednog certifikata, te da nije odredio da se kao kriterij jednakovrijednosti prihvaća isključivo akreditirani dokaz, žalitelj je mišljenja da nema pravo niti mogućnost predmetni uvjet primijeniti kao kriterij za ocjenu jednakovrijednosti dostavljenog i kao primjer traženog certifikata.

Žalitelj potom ističe da je iznimno bitno naglasiti da u situaciji u kojoj naručitelj u dokumentaciji o nabavi nije odredio kojim tipom i sadržajem dokumenata i dokaza ponuditelji dokazuju jednakovrijednost certifikata, naručitelj nema pravo odbijati dostavljene dokaze jednakovrijednosti zbog toga što isti nisu tipom i sadržajem te oblikom onakvi kakvi su naručitelju prihvatljivi. Naručitelj je trebao u dokumentaciji o nabavi odrediti koji su mu dokumenti prihvatljivi ukoliko je htio obvezati ponuditelje na dostavu istih. Ovako je naručitelj omogućio ponuditeljima dokazivanje jednakovrijednosti na način na koji smatraju prihvatljivim. Suprotno navedenom, naručitelj pojašnjenje žalitelja i dokaz jednakovrijednosti u obliku izvansudskog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za informatiku nije prihvatio isključivo zbog tipa i vrste dokumenta, jer isti ne predstavlja akt mjerodavnog certifikacijskog tijela, jer isti nema obrazac kakav je sebi zamislio naručitelj jer isti nije certificiran. Ključno je naglasiti da naručitelj nije u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda naveo u čemu se navedeni certifikati razlikuju odnosno u kojim dijelovima nisu jednakovrijedni što je bio obvezan navesti. Žalitelj zaključuje da zbog svega toga naručitelj nije na zakonit način pregledao ponudu žalitelja u postupku pregleda i ocjene ponuda, te je istu odbio kao nepravilnu protivno odredbama ZJN 2016 i dokumentacije o nabavi.

Nadalje, žalitelj ističe da u privitku žalbe dostavlja dopunu nalaza i mišljenja vještaka koji je uzeo u obzir i referirao se na naručiteljevo obrazloženje odluke o odbijanju žaliteljeve ponude. Vještak u bitnom iznosi argumente i zaključke kao žalitelj prethodno u žalbi.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da žalitelj pogrešno tumači odredbe o jednakovrijednosti. Sukladno članku 211. stavku 2. ZJN 2016, ako ponuditelj nudi jednakovrijedno rješenje, on je dužan u ponudi na zadovoljavajući način javnom naručitelju dokazati da ponuđeno rješenje na jednakovrijedan način zadovoljava zahtjeve. Na navod žalitelja da naručitelj nije propisao kriterije za ocjenu jednakovrijednosti, naručitelj ukazuje na to da se pojam "jednakovrijednosti" u stručnim certifikatima ne može tumačiti arbitrarno. Tumači da ITIL (Information Technology Infrastructure Library) predstavlja de facto standard u upravljanju IT uslugama (ITSM) s fokusom na procese, životni ciklus usluga i kontinuirano poboljšanje iz perspektive prakse. S druge strane, ISO/IEC 20000 je formalna norma koja se fokusira na zahtjeve sustava upravljanja. Iako postoji određeno preklapanje, ITIL Expert certifikat podrazumijeva duboko poznavanje operativne primjene procesa koje ISO norma samo okvirno definira.

Naručitelj ističe da je, sukladno članku 301. stavku 1. ZJN 2016, samostalno utvrđivao činjenice te da mu slobodna ocjena dokaza iz članka 301. stavka 2. ZJN 2016 omogućuje da procijeni je li ponuđeni dokaz "zadovoljavajući". Naručitelj je ocijenio da ISO/IEC 20000 Lead Implementer certifikat, koji je primarno usmjeren na implementaciju i reviziju norme, ne pruža istu razinu stručnosti u upravljanju Help Deskom kao ITIL Expert, koji je specifično dizajniran za upravljanje uslugama u kompleksnim okruženjima poput JRDŽ-a. Naručitelj ističe da je tražio pojašnjenje dostavljenog certifikata, na koje se žalitelj očitovao na način da je dostavio izvansudski nalaz vještaka. Naručitelj je taj dokaz odbio, pri čemu se poziva na članak 213. stavak 1. ZJN 2016, jer stalni sudski vještak, unatoč svojoj stručnosti u sudskim postupcima, nije "tijelo za ocjenu sukladnosti" niti "akreditirano certifikacijsko tijelo" u smislu sustava osiguranja kvalitete i tehničkih normi. Njegov nalaz je subjektivno mišljenje treće strane angažirane od strane samog žalitelja (izvansudski nalaz), a ne službeni dokument koji potvrđuje da je određena osoba prošla standardizirani proces provjere znanja propisan za ITIL Expert razinu.

U odnosu na navod žalitelja da je naručitelj povrijedio članak 290. ZJN 2016 jer je uveo kriterij "službenog akta" koji nije bio dio dokumentacije o nabavi, naručitelj ističe da zahtjev za certifikatom sam po sebi podrazumijeva da se radi o službenom dokumentu izdanom od strane ovlaštene institucije. To nije "novi uvjet", već elementarna definicija dokaznog sredstva u postupcima javne nabave. Dakle, žalitelj nije dostavio jednakovrijedan

certifikat, već certifikat druge vrste i pokušao ga "opravdati" mišljenjem vještaka. Naručitelj smatra da nije dužan prihvatiti interpretaciju vještaka koja zadire u meritum tehničke specifikacije koju je naručitelj autonomno odredio.

Naručitelj zaključuje da u ovom postupku nije propisao ništa novo već je u postupku pregleda i ocjene utvrdio da dostavljeni dokaz ne odgovara traženoj razini sposobnosti. Činjenica da naručitelj u dokumentaciji o nabavi nije napisao "nećemo prihvatiti nalaz vještaka" ne znači da je on obavezan prihvatiti bilo koji papir koji ponuditelj dostavi pod egidom jednakovrijednosti.

Nadalje pojašnjava da preklapanje određenih procesnih modula između ISO 20000 i ITIL-a ne znači njihovu identičnost u pogledu stručne osposobljenosti pojedinca. ISO 20000 Lead Implementer osposobljava osobu da uspostavi sustav upravljanja prema normi. ITIL Expert osposobljava osobu da operativno upravlja uslugama, rješava incidente, probleme i promjene u skladu s najboljim svjetskim praksama koje su znatno detaljnije od same norme. Naručitelj, kao vlasnik sustava JRDŽ, smatra da ima pravo zahtijevati specifičnu metodologiju rada (ITIL) koja je standard u industriji za takve sustave. Ponuđeni certifikat ne pokriva kritične aspekte upravljanja Help Deskom koje pokriva ITIL Expert. Priznanje da postoji "određeno preklapanje" nije isto što i priznanje "potpune jednakovrijednosti", zaključuje naručitelj u odgovoru na žalbu.

U očitovanju na naručiteljev odgovor na žalbu, žalitelj ukazuje na pogrešno pozivanje naručitelja na odredbe članaka 211. i 213. ZJN 2016, jer se u konkretnom slučaju (ovom žalbenom postupku) ne radi o dokazivanju sukladnosti ponuđene usluge s tehničkim specifikacijama naručitelja već o dokazivanju ispunjavanja propisanih kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta, dokazi tehničke i stručne sposobnosti iz članka 268. ZJN. Također, žalitelj u bitnom ponavlja argumente iznesene prethodno u žalbi.

Ocjenjujući žalbeni navod žalbeno tijelo je izvršilo u uvid u odgovarajuće odredbe dokumentacije o nabavi i sadržaj zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda te je utvrđeno sljedeće.

U dijelu dokumentacije o nabavi Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama, točkom 5.3.2.4. kao jedan od uvjeta tehničke i stručne sposobnosti traži se raspolaganje Stručnjakom za pružanje Help Desk usluga – jedan stručnjak, koji, između ostalog, treba posjedovati Certifikat ITIL Expert ili jednakovrijedan.

Dokumentacija o nabavi dalje sadrži sljedeće obrazloženje traženja certifikata: „ITIL Expert certifikat (Information Technology Infrastructure Library) potvrđuje dubinsko znanje i praktično razumijevanje Information Technology Service Managementa (ITSM) na osnovu ITIL okvira te potvrđuje da stručnjak posjeduje znanja i iskustvo u upravljanju cjelokupnim životnim ciklusom informacijskih sustava i uspostavi kontinuiteta u optimizaciji usluga informacijske tehnologije što je bitno kod izgradnji i dogradnji aplikacija unutar sustava JRDŽ budući da sve aplikacije unutar sustava međusobno utječu jedna na drugu.“

U zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda, naručitelj je na sljedeći način obrazložio razloge za odbijanje ponude ponuditelja InfoDom d.o.o., Zagreb: „Naručitelj je Zahtjevom od ponuditelja InfoDom d.o.o. dana 13. veljače 2026. godine, zatražio drugu dopunu, razjašnjenje, upotpunjavanje i dostavu dokumentacije a vezano uz dostavljeni osobni ISO/IEC 20000 Lead Implementer za ponudu u postupku javne nabave usluge održavanja, proširene podrške korisnicima i nadogradnje informacijskog sustava Jedinstvenog registra držanih životinja (JRDŽ).

Ponuditelj InfoDom d.o.o. je dana 16. veljače 2026. godine, putem EOJN RH, dostavio dopunu dostavljenog osobnog ISO/IEC 20000 Lead Implementer na način da ga potkrjepljuje izvansudskim nalazom vještaka, kojim tvrdi da je dostavljeni osobni ISO/IEC 20000 Lead Implementer jednakovrijedan traženom certifikatu ITIL Expert.

Naručitelj je pregledao dostavljeno te utvrdio da ponuditelj InfoDom d.o.o. nije uspio u dokazivanju jednakovrijednosti dostavljenog osobnog ISO/IEC 20000 Lead Implementer uz izvansudski nalaz vještaka sa Certifikatom ITIL Expert, koji je propisan dokumentacijom o nabavi, temeljem točke 5.3.2. Tehnički stručnjaci ili tijela – kontrola kvalitete. Naručitelj neprihvatanje jednakovrijednosti dostavljenog osobnog ISO/IEC 20000 Lead Implementer uz izvansudski nalaz vještaka za Stručnjak za pružanje Help Desk uslugu obrazlaže na sljedeći način: ITIL Expert (povijesno ITIL v3 shema) i ISO/IEC 20000 (standard upravljanja uslugama) pripadaju različitim okvirima (best-practice okvir vs. certifikacijski standard). Iako u praksi postoji preklapanje procesa (incident, problem, change, SLA...), „jednakovrijednost“ nije pitanje općeg sadržajnog dojma, već preciznih, unaprijed objavljenih kriterija (ishodi učenja, opseg ispita, razina Bloomove taksonomije, uvjeti obnove, akreditacijska shema).

Nalaz vještaka je izvansudski i ne proizlazi iz akreditirane certifikacijske sheme nadležnog tijela (npr. PeopleCert za ITIL, akreditacijska tijela za ISO ispite). Nalaz daje stručno mišljenje o sličnostima/ekvivalentu, ali ne dokazuje posjedovanje traženog certifikata, niti predstavlja službeni akt mjerodavnog certifikacijskog tijela.

Dodatno, u dostavljenim materijalima povremeno se miješaju pojmovi „standard“ (ISO/IEC 20000) i „okvir“ (ITIL), uz zaključak o „funkcionalnoj“ ekvivalentnosti. To može biti stručno točno u segmentima procesa, ali nije pravno-operativno mjerljivo bez unaprijed propisanog obrasca dokazivanja jednakovrijednosti.

Slijedom navedenog, naručitelj ne prihvaća dopunu/pojašnjenje ponuditelja InfoDom d.o.o. u smislu dostavljenog izvansudskog nalaza, jer isti ne zamjenjuje dokaz posjedovanja traženog certifikata ITIL Experta niti služi kao akreditirani dokaz jednakovrijednosti. Ponuda ponuditelja InfoDom d.o.o. se sukladno članku 3. stavku 12. ZJN 2016 odbija kao nepravilna ponuda odnosno ponuda koja nije sukladna dokumentaciji o nabavi.“

Za ocjenu žalbenog navoda mjerodavne su odredbe članka 280. stavka 4., članka 290. stavka 1. i članka 293. ZJN 2016.

Prije ocjene žalbenog navoda potrebno je dodati da su, pored odredaba dokumentacije o nabavi, preostale činjenice odlučne za ocjenu navoda razvidne iz sadržaja očitovanja stranaka žalbenog postupka i sadržaja citiranog dijela zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, a tiču se primarno dostavljenog nalaza i mišljenja vještaka i njegove dopune, u sadržaj kojih je žalbeno tijelo izvršilo uvid. Utvrđeno je da žalitelj u žalbi točno citira odlučne dijelove nalaza i mišljenja.

Iz sadržaja dokumentacije o nabavi proizlazi da je naručitelj za stručnjaka za pružanje Help Desk usluga propisao, između ostalog, uvjet posjedovanja certifikata ITIL Expert ili jednakovrijedan, uz obrazloženje da isti potvrđuje dubinsko znanje i praktično razumijevanje ITSM-a te upravljanje životnim ciklusom informacijskih sustava. Nadalje, iz spisa predmeta proizlazi da je žalitelj dostavio certifikat ISO/IEC 20000 Lead Implementer te, na zahtjev naručitelja za pojašnjenjem, dodatno obrazloženje i izvansudski nalaz i mišljenje sudskog vještaka kojim se argumentira jednakovrijednost u pogledu opsega znanja i kompetencija. Naručitelj je navedene dokaze odbio, navodeći razloge koji se odnose na potrebu postojanja akreditiranog dokaza te razlikovanje između standarda i best-practice okvira.

Žalbeno tijelo ocjenjuje da činjenica da naručitelj priznaje postojanje određenog preklapanja i funkcionalne sličnosti između predmetnih certifikata, a da pritom ne obrazlaže u kojim točno segmentima dostavljeni certifikat ne zadovoljava tražene kompetencije, upućuje na nedostatnu i nedovoljno obrazloženu ocjenu neprihvatanja dostavljenog certifikata. Isto tako, pogrešno je tumačenje naručitelja koji u odnosu na dostavljen mu nalaz i mišljenje vještaka ističe da nije riječ o certifikatu, odnosno da ne predstavlja službeni

akt mjerodavnog certifikacijskog tijela. Naime, na žalitelju je tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda bilo da dokaže da je dostavljeni certifikat jednakovrijedan onome na koji dokumentacije o nabavi upućuje, dakle, riječ je u dokumentu koji predstavlja dokaz kojim se argumentira jednakovrijednost u pogledu opsega znanja i kompetencija. Stoga, pogrešno je ocijeniti dokaz neprihvatljivim samo zbog toga što nije riječ o službenom aktu mjerodavnog certifikacijskog tijela, bez provedene analize njegovog sadržaja.

Također, treba ukazati da je u pravu žalitelj koji ističe da jednakovrijednost po svojoj naravi ne podrazumijeva identičnost, već usporedivost u pogledu funkcionalnih, stručnih i kompetencijskih obilježja. Stoga naručitelj nije mogao zakonito odbiti ponudu žalitelja iz razloga što dostavljeni certifikat nije identičan traženom certifikatu, osobito imajući u vidu da dokumentacijom o nabavi takav zahtjev nije bio postavljen.

Slijedom navedenog, žalbeno tijelo ocjenjuje da naručitelj nije zakonito proveo pregled i ocjenu ponude žalitelja u dijelu koji se odnosi na ocjenu jednakovrijednosti certifikata, jer nije na jasan, argumentiran, provjerljiv način obrazložio razloge zbog kojih dostavljeni certifikat ne smatra jednakovrijednim te se stoga žalbeni navod ocjenjuje osnovanim.

Žalitelj Cuspis d.o.o., Zagreb, dalje u žalbi navodi da naručitelj nije proveo postupak pregleda i ocjene ponuda na savjestan i detaljan način. Ističe da u ponudi ponuditelja InfoDom d.o.o. nije utvrdio sve nepravilnosti, odnosno da postoji više razloga nepravilnosti ponude tog ponuditelja od onih koje je naručitelj utvrdio.

Tako ističe da je naručitelj za stručnjaka 4, Razvojni programer 2, kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti tražio Certifikat Microsoft MCPD: Enterprise Application Developer ili jednakovrijedan, dok je ponuditelj InfoDom d.o.o., Zagreb za nominiranog stručnjaka dostavio certifikat Azure Solutions Architect Expert. Žalitelj ističe da se Microsoft Certified: Azure Solutions Architect Expert i MCPD: Enterprise Application Developer razlikuju prvenstveno po vremenskom kontekstu, tehnološkom fokusu i razini odgovornosti. Pojašnjava da je Azure Solutions Architect Expert certifikacija usmjerena na dizajn i implementaciju cloud rješenja na Microsoft Azure platformi, s naglaskom na arhitekturu sustava, sigurnost, skalabilnost i integraciju različitih servisa. S druge strane, MCPD: Enterprise Application Developer je certifikacija koja se fokusira na razvoj enterprise aplikacija koristeći .NET Framework i tradicionalne tehnologije poput ASP.NET-a i ADO.NET-a. Druga ključna razlika je u profesionalnom profilu i razini znanja koju certifikati ciljaju. Azure Solutions Architect Expert namijenjen je iskusnim profesionalcima koji donose arhitektonske odluke i definiraju cjelokupna rješenja, dok je MCPD usmjeren više na developere koji implementiraju aplikacije i rade na razini koda.

Dakle, žalitelj je mišljenja da nije razvidno na koji način je naručitelj utvrdio da je dostavljeni certifikat jednakovrijedan traženom, jer je iz uvida u sadržaj certifikata razvidno da se radi o različitim usmjerenjima i područjima.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da je pregledom dostavljenog certifikata utvrdio da udovoljava traženim uvjetima točkama 5.3.2. i 5.3.2.4. dokumentacije o nabavi (dokument Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama).

Žalitelj također navodi da naručitelj tijekom pregleda i ocjene ponuda, kao i u vrijeme donošenja Odluke o poništenju nije utvrdio raspolaže li ponuditelj nominiranim stručnjakom Domenom Verdnikom, odnosno da je priznao ponuditelju InfoDom d.o.o., Zagreb stručnjaka s kojim ovaj zapravo ne raspolaže.

Isto tako, ističe da naručitelj nije utvrdio raspolaže li ponuditelj nominiranom stručnjakinjom Silvanom Tomić Rotim. Ističe da za navedenu stručnjakinju nije dostavljena Izjava stručnjakinje, niti bilo koji drugi dokaz da se stavlja na raspolaganje ponuditelju InfoDom d.o.o., Zagreb. Također, žalitelj navodi da iz raspoloživih podataka proizlazi da

stručnjakinja ne udovoljava uvjetima tehničke i stručne sposobnosti kojima se traži minimalno 4 godine radnog iskustva u području razvoja IT sustava i 3 projekta u kojima je predloženi stručnjak obavljao poslove pružanja Help Desk usluga.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da Obzirom da je u prijašnjim koracima ocijenio da ponuditelj InfoDom d.o.o., Zagreb nije udovoljio uvjetu sposobnosti, pa je stoga ocijenio da je traženje izjave o raspolaganju stručnjaka od ponuditelja koji je već eliminiran u postupku javne nabave kontradiktoran i nepotreban, odnosno nije primijenio institut pojašnjenja ponude iz članka 293. stavka 1. ZJN 2016.

Naručitelja se ovdje upućuje na odredbe članka 290. ZJN 2016, prema kojima je u postupku pregleda i ocjene ponuda dužan utvrditi sve odlučne činjenice i okolnosti relevantne za ocjenu valjanosti ponude, te svoju ocjenu obrazložiti na jasan i provjerljiv način. Proizlazi da naručitelj u odnosu na pojedine navode žalitelja nije dao dostatno obrazloženje (u pogledu ocjene jednakovrijednosti certifikata za stručnjaka Razvojni programer 2), već se ograničio na paušalnu tvrdnju o udovoljavanju uvjetima dokumentacije o nabavi, bez konkretne analize i usporedbe sadržaja certifikata.

Također, u odnosu na navode vezane uz raspolaganje nominiranim stručnjacima i ispunjavanje uvjeta njihove stručne i tehničke sposobnosti, sam naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da te okolnosti nije utvrđivao budući da je ponudu već ocijenio nepravilnom po drugoj osnovi.

S obzirom na to da je prethodno ocijenjeno da nije pravilno postupio kod odluke o odbijanju ponude ponuditelja InfoDom d.o.o., Zagreb te mu se predmet vraća na ponovno postupanje, naručitelj će u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda utvrdi sve relevantne činjenice vezane uz ponudu ponuditelja InfoDom d.o.o., Zagreb, uključujući i one na koje upire žalitelj, te o istima donijeti obrazloženu i na dokumentaciji o nabavi utemeljenu odluku.

Žalitelj Cuspis d.o.o., Zagreb je u podnesku od 2. lipnja 2026. godine predložio održavanje usmene rasprave. S obzirom na kompleksno činjenično i pravno stanje, a sukladno članku 427. ZJN 2016, žalitelj predlaže održavanje usmene rasprave kako bi se neposredno i po načelu kontradiktornosti razmotrili svi navodi i stavovi stranaka bitni za odlučivanje u ovom predmetu.

Člankom 427. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da stranke mogu predložiti održavanje usmene rasprave i obrazložiti razloge zbog kojih raspravu predlažu, a posebno zbog razjašnjenja složenog činjeničnog stanja ili pravnog pitanja. U stavku 2. istog članka propisano je da Državna komisija odlučuje o prijedlogu za održavanje usmene rasprave. U predmetnom postupku je ocijenjeno da za razjašnjenje činjeničnog stanja nije potrebno održavanje usmene rasprave. Naime, ovo tijelo je na temelju raspoložive dokumentacije predmetnog postupka utvrdilo da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri razjašnjeno, pri čemu ne postoje okolnosti koje bi stranke trebale u pogledu spornih činjenica dodatno razjasniti te u tom smislu ne postoji potreba niti bi bilo svrhovito održati usmenu raspravu.

Slijedom navedenog, na temelju citirane zakonske odredbe, odlučeno je kao u točki 1. izreke rješenja.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda postupka javne nabave.

U skladu s prethodno navedenim, na temelju članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016 odlučeno je kao u točki 2. izreke ovog rješenja te se predmet vraća naručitelju na ponovno postupanje.

Žalitelj Cuspis d.o.o., Zagreb je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u iznosu od 8.054,13 eura, koji se sastoji od prethodno plaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka, troška sastava žalbe po opunomoćeniku odvjetniku te troška sastava očitovanja 23. travnja i 2. lipnja 2026. godine.

Članak 431. stavak 2. ZJN 2016. propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 3. tog članka propisuje da je stranka, na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku. Stavak 6. toga članka, propisuje da će u slučaju usvajanja žalbe, Državna komisija svojom odlukom naložiti naručitelju plaćanje troškova žalbenog postupka žalitelju u roku od osam dana od dana primitka odluke Državne komisije.

S obzirom na to da je žalbeni zahtjev kojim je traženo poništenje odluke o poništenju osnovan, osnovan je i žaliteljev zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka. Žalitelj ima pravo na naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.413,50 eura, koji iznos je pravilnom primjenom odredaba članka 430.a stavka 1. točke 2. ZJN 2016 prethodno uplatio na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Nadalje, u Tbr. 24. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 138/23) propisano je da za sastavljanje žalbe odvjetniku pripada nagrada po Tbr. 22. uvećana za 25%, odnosno nagrada od 50 bodova. U Tbr. 54. propisano je da vrijednost boda iznosi 2,00 eura. Stoga, žalitelj ima pravo na trošak za sastav žalbe u iznosu od 125,00 eura sukladno Tbr. 24 u svezi s Tbr. 22. točka 1. i Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika te pripadajućeg poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 25% (31,25 eura), što ukupno iznosi 156,25 eura. Stoga, odbija se zahtjev žalitelja za naknadu troška na ime sastava žalbe po opunomoćeniku odvjetniku preko iznosa od 156,25 eura do traženih 1.950,00 eura, kao neosnovan.

Što se tiče zahtjeva za naknadom troškova na ime sastava očitovanja od 23. travnja i 2. lipnja 2026. godine, treba reći da ista ne sadrže činjenice i dokaze na kojima je žalbeno tijelo temeljilo donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari te stoga sastav tih očitovanja ne predstavlja opravdani trošak koji bi valjalo naknaditi žalitelju.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki 3. izreke ovog rješenja.

Žalitelj InfoDom d.o.o., Zagreb je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.413,50 eura, koji se sastoji od prethodno plaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka.

S obzirom na to da je žalbeni zahtjev kojim je traženo poništenje odluke o poništenju osnovan, osnovan je i žaliteljev zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka. Žalitelj stoga ima pravo na naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.413,50 eura, koji iznos je pravilnom primjenom odredaba članka 430.a stavka 1. točke 2. ZJN 2016 prethodno uplatio na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki 4. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENIK PREDsjedNICE

Zvonimir Jukić

